

— a Bíróság kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/66/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2008. szeptember 26-án lejárt. A jelen kereset benyújtásakor azonban az alperes még nem hozta meg az irányelvek átültetéséhez szükséges valamennyi intézkedést, vagy legalábbis azokat nem közölte a Bizottsággal.

(¹) HL L 266., 1. o.

2009. december 11-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-518/09. sz. ügy)

(2010/C 37/33)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: I. V. Rogalski és P. Guerra Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság

— mivel nem ültette át belső jogába a letelepedés és a szolgáltatások időleges nyújtása közötti megkülönböztetést az ingatlanközvetítő vállalkozások (ingatlanügynökök) és az ingatlankereskedők vagy –kezelők ingatlanügyletekre vonatkozó tevékenysége tekintetében;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben időleges szolgáltatásnyújtás tekintetében előírta az Instituto da Construção e do Imobiliário-ban (a továbbiakban: InCI, I.P.) való teljes nyilvántartás kötelezettségét;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben előírta a tevékenységükkel kapcsolatos felelősségbiztosítás portugál jog szerinti megkötését;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynökökkel és ingatlankereskedőkkel vagy –kezelőkkel szemben, hogy a portugál jog értelmében saját pozitív tőkével rendelkezzenek;

— mivel a más tagállamból származó ingatlanügynököket és ingatlankereskedőket vagy –kezelőket az InCI, I.P. teljes fegyelmi ellenőrzésének vetette alá;

nem teljesítette az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság

— mivel az ingatlanközvetítő vállalkozások (ingatlanügynökök) számára előírta, hogy kizárólag e tevékenységet gyakorolhatják a harmadik személyek nevében végzett ingatlan-nyilvántartáson kívül, valamint az ingatlanügynökök számára, hogy kizárólag az ingatlanügynöki tevékenységet gyakorolják, a Portugál Köztársaság nem teljesítette az EUMSZ 49. cikkből és az EUMSZ 56. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az ingatlanközvetítésre és az ingatlanügynökökre vonatkozó portugál szabályozás számos tekintetben korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Amennyiben más tagállamban letelepedett vagy tényleges székhellyel más tagállamban rendelkező ingatlanközvetítők vagy ingatlanügynökök tevékenysége Portugáliában fekvő ingatlanokra vonatkozik, e tevékenység a portugál jog alá van rendelve.

A portugál szabályozás hét feltételt szab az ingatlanközvetítői tevékenység megkezdéséhez és gyakorlásához. Négy feltételt ír elő az ingatlanügynöki tevékenység megkezdéséhez és gyakorlásához.

Az engedély szubjektív tartalmára vonatkozó feltételek korlátozóak.

A szakmai alkalmasságra vonatkozó feltétel is korlátozó.

Az ingatlanközvetítésre és az ingatlanügynökökre vonatkozó portugál szabályozás megfosztja lényegétől a hagyományos közvetítői tevékenységet. A tevékenység már ügynökségi, és nem közvetítői tevékenység.

A portugál jog szerinti polgári jogi szakmai felelősségbiztosítás követelménye indokolatlan korlátozásnak minősül.

A portugál számviteli szabályok szerint meghatározandó pozitív saját tőkével való rendelkezés követelménye szolgáltatásnyújtás szabadságának hátrányosan megkülönböztető korlátozását jelenti.

Az ingatlanközvetítő társaságoknak és az ingatlanügynököknek a portugál közigazgatás fegyelmi ellenőrzése alá vetése a szolgáltatásnyújtás tekintetében, figyelmen kívül hagyva azt az ellenőrzést, amelynek a szolgáltatást nyújtó személynek a letelepedés szerinti tagállamban alá van vetve, az EUMSZ 56. cikk szerinti korlátozásnak minősül.

Az azt előíró portugál rendelkezések, hogy az ingatlanközvetítői, illetve az ingatlanügynöki tevékenységet csak kizárólagosan, illetve majdnem kizárólagosan lehet gyakorolni, korlátozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

A szakma megkezdésének és gyakorlásának feltételei nem különböznek egymástól, és nem teszik lehetővé a letelepedés és az időleges szolgáltatásnyújtás megkülönböztetését.

Az építési tevékenység megkezdésének és gyakorlásának a portugál jogban rögzített feltételei a letelepedés feltételeinek felelnek meg. A portugál jog semmiféle különbséget nem tesz a letelepedés és az időleges szolgáltatásnyújtás között.

A szolgáltatásnyújtás és a letelepedés szabadságának a portugál jogrendszerből eredő korlátozásai nem igazolhatók közérdekű indokokkal.

Jóllehet a fogyasztók védelme igazolhatná a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának bizonyos korlátozásait, a szóban forgó korlátozások azonban aránytalanok.

A letelepedés követelménye a szolgáltatásnyújtás gyakorlása tekintetében és az annak ellenőrzésére irányuló engedély követelménye, teljesültek-e a letelepedés feltételei, a szolgáltatásnyújtás szabadságának vonatkozásában aránytalan intézkedésnek minősülnek.

Különösen ésszerűtlen annak megkövetelése, hogy a felelősségbiztosítást a rendeltetés helye szerinti tagállamban kössék meg.

A portugál jog nem a fizetőképességhez kapcsolódó okok miatt követeli meg a pozitív tőkével való rendelkezést a szakma megkezdésének és gyakorlásának tekintetében.

Aránytalan a szolgáltatást nyújtó személyek alávetése a Portugáliában letelepedett ingatlanügynökökre és ingatlanközvetítő társaságokra alkalmazandó fegyelmi ellenőrzés teljességének.

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-168/05. sz., Arkema kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítélete ellen az Arkema France SA által 2009. december 15-én benyújtott fellebbezés

(C-520/09. P. sz. ügy)

(2010/C 37/34)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Arkema France SA (képviselő: M. Debroux ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-168/05. sz. ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítéletét;

— a Bizottságot kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező négy jogalapot terjeszt elő.

Első jogalapja keretében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a leányvállalat versenyellenes magatartása anyavállalatnak való betudhatóságára vonatkozó szabályokat. E tekintetben ellentmondást vél felfedezni a megtámadott ítélet szövegében, mivel az Elsőfokú Bíróság ebben az ítéletben megállapítja, hogy az anyavállalatnak a leányvállalata feletti meghatározó befolyására vonatkozó vélelem egyszerű vélelem, amely megdönthető azáltal, hogy az anyavállalat és/vagy a leányvállalat bizonyítékokkal támasztja alá a leányvállalat magatartásának önállóságát, ugyanakkor azt is állítja, hogy az anyavállalat feladata a vállalatcsoportban biztosítani a leányvállalatok irányításának egységét, többek között a költségvetési ellenőrzés útján. Ebből *de iure* az anyavállalat leányvállalatai feletti meghatározó befolyására vonatkozó megdönthetetlen vélelem következik, így az Elsőfokú Bíróság e megállapítására tekintettel a leányvállalat nem tudja bizonyítani piaci magatartásának önállóságát.